

РЕШЕНИЕ

№ 2019

гр. София, 01.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВА Н. КАЧЕРИЛСКА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВА Н. КАЧЕРИЛСКА
Административно наказателно дело № 20211110216422 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д, т. 1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Крема Кафе България“ ООД срещу Наказателно постановление № 126/29.09.2021 г., издадено от директора на ТД Митница София в Агенция Митници, с което на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 83 от ЗАНН и чл. 126а, ал. 2, вр. чл. 103, ал. 2, вр. чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), вр. чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК за нарушение на чл. 126а, ал. 2, вр. чл. 103, ал. 2 от ЗАДС, вр. чл. 37, ал. 3, вр. ал. 2 от ДОПК.

В жалбата се претендира НП да бъде отменено, тъй като искането за предоставяне на документи от дружеството не е получено от негов представител, поради което и указанията не са изпълнени в дадения срок. Претендира се и маловажност на нарушението. Жалбата е подадена до РС Самоков, но съдът е прекратил образуваното пред него дело и го е изпратил по компетентност до СРС.

В съдебното заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща законен представител, но се представлява от адв. М., който поддържа жалбата. Моли за отмяна на НП на основанията, изложени в жалбата. Претендира и за присъждане а направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. След края на заседанието представя писмена защита.

Въззиваемата страна – ТД Митница София в АМ – редовно призована, се представлява от Ю.сконсулт Великов, който заявява, че оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на

НП. Изтъква, че от разпита на св. М се установява, че той е получил съобщението от АМ, което е било адресирано до управителя на дружеството-жалбоподател, като същият е бил упълномощен от управителя, макар и да представлява друго дружество. Претендира за присъждане на Ю.сконсултско възнаграждение и излага възражение срещу присъждането на поисканото адвокатско възнаграждение. Развива подробни съображения в писмен вид, в които намира нарушението за категорично доказано и подчертава, че в случая не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН или чл. 126 б от ЗАДС.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 11.02.2021 г. до АМ, ТД Югозападна било подадено уведомление, а в последствие и корекция от дружеството-жалбоподател – Крема Кафе България ООД за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава-членка на ЕС по смисъла на чл. 76в, ал. 4 от ЗАДС. Като общото количество на заявления внос на стоки, освободени за потребление в Италия било общо 295.2 литра бира с различно съдържание на алкохол; 13.5 литра тихи вина и 198 литра шумящи вина, описани подробно в документите. На 18.02.2021 г. от директора на ТД Митница Югозападна било издадено разрешение, като бил определен и дължимия акциз в размер на 62.29 лева, който бил платен и за това било издадено и надлежно удостоверение на 19.02.2021 г., като документите били връчени на пълномощник на дружеството – Стефан Павлов, представил нотариално заверено пълномощно.

На 26.03.2021 г. управителят на дружеството-жалбоподател уведомил ТД Митница Югозападна, че не е изпълнен планирания внос, като същият искал връщане на платената сума за акциз, за което приложил и оригиналите на издадените на дружеството документи за платения акция. Но служителите на ТД Митница Югозападна се усъмнили в случая, тъй като дружеството било декларирало в кратък срок 5 отделни случая на вътрешнообщностни придобивания /ВОП/ от същия доставчик и поискали да направят по-задълбочена проверка. Затова с писмо с Изх. № 32-107321/02.04.2021 г. били дадени указания на дружеството на основание чл. 103, ал.2 от ЗАДС, вр. чл. 12, ал.1, т. 11 и чл. 37, ал.2 и 3 от ДОПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението да представи информация и документи относно получаването на акцизните стоки по удостоверението /включително относно ВОП на стоките от изпращача – италианско дружество/, съответно за спазване на задължението на дружеството по чл. 76в, ал. 4, т. 5 ЗАДС ако доставката не е осъществена. Дружеството било уведомено в същото писмо, че едва след представянето на изисканите документи и попълване на искане по образец, ще може да му се върне недължимо платения акциз.

Това писмо било изпратено до адреса на дружеството в гр. Самоков, ул. Софийско шосе № 9, Бизнес сграда на Си Комерсиал 7 ЕООД чрез Български пощи ЕАД от св. Л.. Последното дружество било собственост и се управлявало от управителя на жалбоподателя – Сотир н.. Същият бил издал пълномощно за св. Николай М, но единствено за получаване и изпращане на служебна поща на Си Комерсиал 7 ЕООД. Въпреки това на 06.04.2021 г. св. М

получил писмото, адресирано до Крема Кафе България ООД чрез управителя н., за което се разписал в обратната разписка. След това той предал писмото на управителя на дружеството, без да забележи, че е адресирано до другото му дружество, а не Си Комерсиал 7 ЕООД. Към този момент дружеството-жалбоподател имало само един служител с регистриран трудов договор, освен управителя, като св. М не бил в трудовоправни отношения с това дружество.

В определения 14-дневен срок, за представяне на поисканата информация, т.е. до 20.04.2021 г. включително, дружеството не изпратило какъвто и да е отговор, като такъв не е постъпил и в последствие до съставянето на АУАН.

Затова св. Т. Л. служител в АМ, ТД Митница Югозападна, преценил, че от страна на дружеството е извършено нарушение и изпратил покана до Крема Кафе България ООД за съставяне на АУАН. Поканата била получена 27.04.2021 г. като на указаната в нея дата 11.05.2021 г. упълномощеният от управителя адвокат М. се явил в ТД Митница Югозападна.

Св. Ю. В. – на длъжност „старши инспектор” в Агенция „Митници” след като се запознал с материалите по преписката, преценил, че дружеството-жалбоподател е осъществило нарушение по чл. 126а, ал. 2 от ЗАДС, вр. чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК, за което съставил АУАН № 134 от 11.05.2021 г. в присъствие на представител на нарушителя и на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, което се удостоверява с техните подписи. Актът бил връчен на адв. М. на същия ден, видно от инкорпорираната в него разписка. В АУАН е вменено на дружеството – жалбоподател, че като не е предоставило поисканите документи в дадения срок, на 21.04.2021 г. е извършило описаното нарушение, а като място на нарушението е посочен гр. София, където е седалището на административния орган. При връчването на акта, не били изложени възражения срещу него от дружеството, като такива са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В тях не се оспорва получаването на искането за предоставяне на документите или факта, че те не са изпратени до момента, като за причина за това се сочат здравословни проблеми и преместване на друга работа на отговорният служител. Като с възражението са представени документи на чужд език, включително фактури, товарителници, касаещи както покупката на дружеството на кафе и други артикули, неотнормирани към случая, така и на бира и вино, но без да се изяснява дали процесните акцизни стоки са получени от дружеството или не, нито за причините за това.

Въз основа на АУАН № 134/11.05.2021 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация, на 29.09.2021 г. било издадено обжалваното Наказателно постановление № 126 от директора на ТД Митница София в АМ, с което на основание чл. 126а, ал. 2, вр. чл. 103, ал. 2 от ЗАДС, вр. чл. 37, ал. 3, вр. ал. 2 от ДОПК на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в минимален според разпоредбата размер от 500 лева.

Наказателното постановление било връчено на дружеството отново чрез св. М, на 05.10.2021 г., като жалбата срещу него е изпратена по пощата на 10.10.2021 г. в ТД София на АМ.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. В., Л., М и отчасти на св. П., като и преди всичко от събраните по делото писмени доказателства (включително и изпратеното искане за предоставяне на документи и разписката за получаването му и др.), приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира показанията на свидетеля Л., който лично е извършил проверката, изпратил е писмото до дружеството, запознал се е с доказателствата за неговото връчване и с липсата на отговор в указания срок. Неговите показания са непротиворечиви, еднопосочни и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото. Показанията му се подкрепят изцяло от тези на неговия колега св. В., който е съставил АУАН след като се е запознал с документите по преписката. Показанията на св. П. не послужиха на съда за установяване на релевантни обстоятелства, доколкото той единствено заявява, че лично не е получавал процесното писмо, което и не се твърди от наказващия орган.

Относно основния въпрос, върху който се съсредоточава жалбоподателя, а именно връчването на писмото от АМ на дружеството на неупълномощено лице, са събрани както гласни, така и писмени доказателства, които също са еднопосочни в основната си част. Видно от известието за доставяне на писмото, като негов получател се е разписал св. М. който в разпита си признава, че това е неговият подпис. Той споделя, че работи в Бизнес парка, като е упълномощен от н. да получава пощата на управляваното от последния друго дружество, стопанисващо Бизнес парка. Но не отрича да е получил процесното писмо, без да е прочел за кого е адресирано и да се е разписал за него в пощенския клон, като той заявява, че не е имало случай, в който да занесе писмо и да не го предаде в офиса. Очевидно не отговаря на истината твърдението му, че никога не е получавал писма за дружеството-жалбоподател, чието седалище и управител са идентични с тези на Си Комерсиал 7 ЕООД, доколкото именно този свидетел е получил и процесното НП, което е обжалвано в срок. Допълнително съдът взе предвид, че в подаденото възражение срещу акта никъде не се твърди дружеството да не е получавало писмото с искането на документи, а напротив – излагат се съображения свързани със заболяване и преместване на друга работа на лицето, което е отговаряло за документацията на дружеството. Следователно съдът намира, че несъмнено е доказано, че писмото е получено от лице без представителна власт за жалбоподателя, но същото го е предало на управителя на дружеството, който го е бил упълномощил за получаване на книжа, макар и за друго свое дружество. Но пълномощното и местоработата на св. М установяват връзката му с управителя на дружеството-жалбоподател. В този смисъл съдът намира, че макар да не може да се приложи фикцията на чл. 180, ал. 5 НПК относно редовното връчване на книжа на Ю.дическо лице чрез връчването им на негов пълномощник, то в случая такава фикция не е и необходима, тъй като чрез гласни и писмени доказателства се установява не само връчването на съобщението на св. М. но и последващото му своевременно предаване на управителя на дружеството.

От показанията на св. Л. и подаденото възражение срещу АУАН се установява, че изисканите документи не са представени не само в указания срок, но и с възражението, доколкото само една част от тях касаят процесните акцизни стоки, но те не изясняват поставените от служителите на АМ въпроси.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал.2 от ЗАНН 7-дневен срок /актуален към датата на подаването ѝ/, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на процесуалния и материалния закон.

Установяването на административното нарушение е извършено от компетентен орган на основание чл. 230 от ЗМ – св. В., на длъжност "старши инспектор" в Агенция „Митници”. Налагането на административното наказание също е извършено от компетентен административнонаказващ орган на основание чл. 128, ал. 2 от ЗАДС и съгласно Заповед № ЗАМ-1084/02.08.2021 г.

При проверката на АУАН и НП съдът достигна до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Двата акта са подписани от своите издатели и са надлежно връчени на дружеството-жалбоподател.

Нарушението е достатъчно индивидуализирано, като е посочено времето и мястото на извършването му, както и отговорния субект и предмета на нарушението. Правилно е определена правната му квалификация, която съответства на словесното му описание. В този смисъл правилно е определено мястото на нарушението, а именно гр. София, където е седалището на ТД Митница София /ТД Югозападна/, където е следвало да бъде получен отговора на процесното писмо. Правилно е определена и датата на нарушението, а именно денят, следващ последния ден от дадения срок за изпълнение на указанията. Като писмото е получено на 06.04.2021 г., следователно 14-дневният срок е изтекъл на 20.04.2021 г. /вторник, работен ден/, поради което и правилно е прието, че нарушението е извършено на 21.04.2021 г.

По делото категорично се установи, че от обективна страна дружеството-жалбоподател е осъществило състава на административно нарушение по чл. 126а, ал. 2 от ЗАДС. Съгласно цитираната разпоредба на Ю.дическо лице, което не оказва съдействие или възпрепятства митническите органи при упражняването на правомощията им, както и на лице, което е длъжно по този закон да предостави на органите стоки, документи и сведения, но откаже това, се налага имуществена санкция в размер на 500 до 2000 лева съгласно ал. 1.

В чл. 103, ал. 2 от ЗАДС е предвидено, че събирането, обезпечаването, преценката и връщането на доказателствата по чл. 1 се извършват по реда на ДОПК. А съгласно чл. 12, ал.1, т. 11 от ДОПК органът по приходите е оправомощен да изисква от всички лица сведения, документи, книжа, материали, справки и друга информация, необходими за осъществяване на контролната дейност. А чл. 37, ал. 2 от ДОПК предвижда задължението на лицата да представят всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, като в ал. 3 е предвидено и правомощието на органите по приходите да изисква писмено от лицата представяне на посочените доказателства в определен от органа срок.

От събраните по делото доказателства несъмнено се установява, че на 21.04.2021 г. дружеството-жалбоподател е извършило вмененото му нарушение, като в дадения 14-дневен срок не е предоставило изисканите от органа по приходите документи и сведения. Доколкото съдът по-горе е аргументирал извода си, че писмото с указанията е получено от дружеството на 06.04.2021 г., 14-дневения срок е изтекъл на 20.04.2021 г. и на следващия ден е извършено процесното нарушение. В случая цитираните в НП разпоредби на ДОПК са били приложими по силата на препращането в чл. 103, ал. 2 ЗАДС, като изисканите документи и сведения са непосредствено свързани именно с проверка по реда на ЗАДС при искане за връщане на платен акциз.

От дружеството не са представени каквито и да е обяснения, сочещи обективна невъзможност да изпълнят указанията в дадения достатъчен срок, като посочените от дружеството във възражението срещу АУАН причини са изцяло от субективен характер.

Нарушението по чл. 126а, ал. 2 от ЗАДС е формално, тоест на просто извършване и не се изисква настъпването на някакъв противоправен резултат, като то е довършено с изтичане на указания срок, в който дружеството е бездействало.

Отговорността на Ю.дическите лица по чл. 83 ЗАНН е обективна и безвиновна, поради което не следва да бъде обсъждана субективната страна на нарушението, към която освен наличието на вина спадат причините и мотивите за неговото извършване.

При преценката си за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН в случая, правилно наказващият орган се е ръководил от характера на защитаваните обществени отношения, свързан с безпрепятственото осъществяване на правомощията на органите по приходи при проверки свързани с търговия с акцизни стоки. Съдът не споделя доводите във възражението

и жалбата, че в случая е било достатъчно органът да откаже връщането на претендирания акциз, като отчете, че органът е имал основателни съмнения за достоверността на заявените обстоятелства и е искал да извърши задълбочена проверка на ВОП на акцизните стоки и документите за техния внос и облагане в друга държава-членка на ЕС. Но това е било препятствано чрез отказа на дружеството да представи поисканите документи и сведения. Съдът не би могъл да пренебрегне и обстоятелството, че дори и след издаване на АУАН и НП, липсват данни дружеството да е изпълнило дадените му указания в пълнота. Поради всичко изложено, съдът намира, че в случая не би могло да се приеме, че извършеното от дружеството нарушение представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 126б, ал. 1 ЗАДС или чл. 28 ЗАНН.

В случая наложената имуществена санкция е в минималния предвиден от закона размер - 500 лева, поради което е безпредметно обсъждането на основанията за нейното намаляване.

С оглед изложеното настоящата съдебна инстанция намира, че издаденото НП не противоречи на закона и административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател е ангажирана законосъобразно. Поради това НП следва да бъде изцяло потвърдено.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на директора на ТД Митница София за присъждане на Ю.сконсултско възнаграждение на наказващия орган след потвърждаване на обжалваното НП. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г. и приложима и за висящи производства/ законът допуска присъждането на разноски, включително и за осъществено процесуално представителство на наказващия орган съгласно ал. 4. По делото като представител на наказващия орган в проведените съдебни заседания е участвал Ю.сконсулт, като съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. Съдът намира, че в случая производството не е с особена правна или фактическа сложност, като са проведени само две съдебни заседания с участие на страната, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение, а именно в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т.5, вр. ал. 9 и чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 126/29.09.2021 г., издадено от директора на ТД Митница София в Агенция Митници, с което на жалбоподателя Крема Кафе България ООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 83 от ЗАНН и чл. 126а, ал. 2, вр. чл. 103, ал. 2, вр. чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и

данъчните складове, вр. чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК.

ОСЪЖДА жалбоподателя **КРЕМА КАФЕ БЪЛГАРИЯ ООД с ЕИК 205853965** **ДА**
ЗАПЛАТИ на **АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ** сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща
Ю.сконсултско възнаграждение.

Съдия при Софийски районен съд: _____